

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی مفاهیم معنویت و رضایت از زندگی در نهج البلاغه و روانشناسی مثبت گرا

محل انتشار:

فصلنامه پیش قرآنی و عرفان اسلامی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

عبدالله آزاد - Department of Islamic Jurisprudence and Fundamentals, Bojnurd Branch, Islamic Azad University, Bojnurd, Iran

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی تطبیقی مفاهیم معنویت و رضایت از زندگی در دو منبع مهم نهج البلاغه و روانشناسی مثبت گرا پرداخته است. معنویت در نهج البلاغه به عنوان ارتباط عمیق و مستقیم با خداوند و تقوا تعریف شده، در حالی که در روانشناسی مثبت گرا به عنوان جستجوی معنا و هدف در زندگی و ایجاد ارتباط با نیرویی بالاتر شناخته می شود. رضایت از زندگی در نهج البلاغه به عنوان یک حالت روانی و معنوی، نتیجه پذیرش تقدیر الهی و قناعت است. در روانشناسی مثبت گرا، رضایت از زندگی به عنوان یک حالت ذهنی و روانی مثبت شامل ارزیابی های شناختی و عاطفی افراد از زندگی تعریف می شود. نتایج تحقیق نشان داد که هر دو دیدگاه بر اهمیت معنویت و رضایت از زندگی تأکید دارند، اما روش ها و رویکردهای هر یک متفاوت است. این تفاوت ها می تواند مکمل یکدیگر در ارتقاء کیفیت زندگی و افزایش رضایت از زندگی مورد استفاده قرار گیرند. پیشنهادات تحقیق شامل بررسی عمیق تر تأثیرات آموزه های معنوی نهج البلاغه بر جنبه های مختلف بهزیستی روانی و مقایسه تطبیقی با سایر متون دینی و فلسفی است.

کلمات کلیدی:

، Spirituality, Life Satisfaction, Nahj al-Balagha, Positive Psychology, Piety, Contentment, Psychological Well-being

معنویت، رضایت از زندگی، نهج البلاغه، روانشناسی مثبت گرا، تقوا، قناعت، بهزیستی روانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2055887>

